

Об'єднана територіальна громада є правонаступником усього майна, прав та обов'язків територіальних громад, що увійшли до її складу.

Ст. 8 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»

№8 (8)

Наша

П'ЯТНИЦЯ,
3 листопада '17

ГРОМАДА

До призовної дільниці – навіть без повістки

Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» зобов'язує призовників після набрання чинності указу Президента України про проведення чергового призову та після надходження повістки районного (міського) військового комісаріату прибути до призовної дільниці для проходження призовної комісії. У разі якщо за будь-яких обставин повістка не надійшла, громадяни призовного віку зобов'язані з'явитися до призовної дільниці в десятиденний термін з дня початку чергового призову. Про це 1 листопада під час брифінгу наголосили в Генеральному штабі ЗС України. Нагадаємо, що осінній призов нинішнього року розпочався 5 жовтня і закінчиться 30 листопада.

Перші вибори депутатів Катеринівської сільської ради і відповідно сільського голови об'єднаної територіальної громади 29 жовтня 2017 року

Повідомлення

Катеринівської сільської виборчої комісії про результати виборів Катеринівського сільського голови

Терещенко Тетяна Валеріївна, дата народження – 15.10.1989 р., громадянка України, освіта – вища, безпартійна, місце роботи – Обознівська сільська рада, посада – секретар, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – самовисування, результат виборів – **обрано**.

Голова Протасова Н.Г.
Секретар Кухаревська А.Л.

Повідомлення

Катеринівської сільської виборчої комісії про результати виборів депутатів Катеринівської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області в одномандатних виборчих округах

1. **Ніколаєнко** Світлана Іванівна, дата народження – 22.05.1967 р., громадянка України, освіта – вища незакінчена, безпартійна, місце роботи – КДДУ «Укрпошта», посада – оператор, місце проживання – с. Володимирівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – самовисування, результат виборів – **обрано**.

2. **Вітюк** Євгеній Анатолійович, дата народження – 13.01.1991 р., громадянин України, освіта – вища, позапартійний, від ВО «Батьківщина», місце роботи – СФГ «Оберіг», посада – голова, місце проживання – с. Володимирівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – **обрано**.

3. **Острова** Анастасія Олексіївна – дата народження – 12.11.1984 р., громадянка України, освіта – вища, безпартійна, від «БПП «Солідарність», місце роботи – ПП «Лісне», посада – головний бухгалтер, місце проживання – с. Лісне Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – «БПП «Солідарність», результат виборів – **обрано**.

4. **Горлова** Олена Михайлівна, дата народження – 27.09.1982 р., громадянка України, освіта – професійно-технічна, безпартійна, від «Самопоміч», місце роботи – ПрАТ «Олексіївський», посада – секретар-діловод, місце проживання – с. Осикувате Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – «Самопоміч», результат виборів – **обрано**.

5. **Куйда** Людмила Геннадіївна, дата народження – 03.02.1966 р., громадянка України, освіта – вища, безпартійна, від ВО «Батьківщина», місце роботи – Олексіївська ЗОШ, посада – вчитель, місце проживання – с. Підгайці Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – **обрано**.

6. **Яцканич** Анатолій Михайлович, дата народження – 03.05.1984 р., громадянин України, освіта – вища, «Самопоміч», місце роботи – ПрАТ «Олексіївський», посада – заступник директора, місце проживання – м. Кропивницький Кіровоградської області, суб'єкт висування – «Самопоміч», результат виборів – **обрано**.

7. **Мамалига** Віктор Олександрович, дата народження – 12.06.1954 р., громадянин України, освіта – вища, безпартійний, від ВО «Батьківщина», місце роботи – ПАТ «Кіровоградське рудоуправління», посада – комерційний директор, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – **обрано**.

8. **Ластовка** Юрій Олексійович, дата народження – 01.01.1961 р., громадянин України, освіта – вища, безпартійний, місце роботи – ПАТ «Кіровоградське рудоуправління», посада – інженер ТН, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – самовисування, результат виборів – **обрано**.

Закінчення на стор. 2

Тетяна Терещенко: Спасибі за довіру

29 жовтня відбулися перші вибори у 201 об'єднаній територіальній громаді України, у тому числі в шістьох на Кіровоградщині. Крім Катеринівської, цього дня в нашій області обирали собі місцеву владу такі об'єднані громади – Первозванівська, Компаніївська, Помічянська, Тишківська та Смолінська.

За висновками експертів, вибори на Кіровоградщині пройшли без суттєвих порушень. Так вважає і представник громадянської мережі «Опора» Зоя Пасько (про це вона сказала 31 жовтня на ток-шоу «Ми» обласного телебачення). За даними регіонального центру розвитку місцевого самоврядування, найвищий рівень електоральної активності в нашій області показала Катеринівська об'єднана громада (тут у голосуванні взяли участь 62 відсотки виборців). Отже, на цій території високим є і ступінь легітимності новообраного голови громади та депутатів ради.

Головою Катеринівської об'єднаної територіальної громади обрано **Тетяну Терещенко** (на першому фото), головами Первозванівської, Компаніївської, Помічянської, Тишківської та Смолінської – Прасковію Мудрак, Олександра Маслоюкова, Миколу Антошика, Петра Куліша, Миколу Мазуру.

Привітавши Тетяну Терещенко з перемогою, кореспондент «Нашої громади» попросив її поділитися першочерговими планами роботи на новій посаді. Ось що вона сказала:

– Передусім висловлю вдячність людям за те, що знайшли час і прийшли на виборчі дільниці, чим підтримали й ідею створення об'єднаної територіальної громади. За мою кандидатуру віддано більше 65 відсотків голосів. Вважаю це виявом великої довіри до мене. Щиро вдячна за це. Зроблю все від мене залежне, аби не розчарувати громаду. Що ж до планів на

найближчий час, вони такі. Нам треба сформувати виконавчі органи ради. При цьому, звичайно, постане запитання: скільки нам треба чиновників? Моя позиція така: чиновницький штат не має бути «роздутим». Я цю думку висловлювала і в ході своєї виборчої кампанії. Переконана, дев'ятьох – одинадцятьох працівників у виконавчих органах ради нам поки що досить. Пріоритетним завданням місцевої влади на найближчий час ставлю придбання сміттєзбиральної машини та автобуса, яким здійснюватимуться пасажирські

перевезення між селами нашої громади. Також треба організувати для людей похилого віку соціальний супровід, а для дітей та молоді – дозвілля. Це лише невеликий перелік завдань, які я ставлю перед собою, адже дуже багато чого хочеться зробити для громади.

Якщо в кого є пропозиції стосовно пріоритетів у роботі органу місцевого самоврядування, охоче ознайомлюся з ними. Збираюся працювати в постійному діалозі з громадою. Для цього у раді діятиме «гаряча» телефонна лінія.

Увага, конкурс!

Переможці отримають цінні призи

Враховуючи зростаючий інтерес до газети «Наша громада», редакція засновує конкурс серед читачів «Ми – одна сім'я». Для участі в ньому треба надіслати розповідь хоча б для однієї з наступних номінацій-рубрик:

«Мій улюблений рецепт» (приготування оригінальних страв);

«Мені це допомагає» (поради, як зняти біль, вилікувати простуду тощо перевіреними на власному досвіді засобами);

«А ще був випадок...» (веселі пригоди, що сталися з вами, з вашими сусідами, знайомими).

До конкурсу запрошуються всі жителі сіл Катеринівської об'єднаної територіальної громади незалежно від їх статі та віку. Розповіді бажано підкріплювати яскравими, чіткими знімками, в тому числі й самих авторів. Кількість надісланих матеріалів не обмежується, головне, щоб вони були лаконічними, змістовними і справді цікавими.

Підсумки конкурсу «Ми – одна сім'я» бу-

дуть підбиті напередодні Міжнародного жіночого дня. На дев'ятьох переможців (по три в кожній номінації) чекають цінні призи, зокрема, електрочайники, чайні сервізи, продуктові набори та ін.

Листи надсилати на адресу: с. Катеринівка, вул. Гагаріна, 8, редакція газети «Наша громада».

Лада Тигнян: Цілком можливо, що Володя сам попросився в АТО

16 січня 2015 року Україна у війні з російсько-терористичними військами зазнала ще однієї непоправної втрати – у Шахтарському районі на Донеччині загинув Володимир Тигнян. Звістку про цю трагедію болісно сприйняли й у Катеринівці, звідки Володя родом. Яким же були його дитинство і юність? Про це напередодні дня народження Володимира (цьогоріч йому виповнилося б 28) наш кореспондент розпитав у Лади Тигнян, його матері.

– 4 листопада 1989 року я народила близнюків, – так почала розповідь Лада Миколаївна. – Володя з'явився на світ на п'ятнадцять хвилин раніше, ніж Валера. Звісно ж, я своїх синів завжди розрізняла – материнське серце в таких речах не помилиться. А в школі знали, хто з них є хто, завдяки особливим приметам – невеличким шрамам. У Володі така позначка

ку привчені до роботи. Наприклад, допомагали мені буряки сапати. Або наймалися в людей збирати порічки. Зароблені гроші приносили додому, на себе не витрачали. Ми з чоловіком синів не балували – не було з чого. Але і велосипеди в хлопців були, і снігокат. А як канікули – я возила дітей у місто, щоб вони в дендропарку порозважалися, в тирі постріляли.

ра-монтажника-зварювальника. Вивчившись, пішли працювати. Брало участь у будівництві супермаркетів, й лінії зв'язку тягнули. У 2009 році Володю призвали в армію. Валеру не взяли через сколіоз. Служив Вовчик у танкових військах. В армії йому подобалося. Йому навіть пропонували залишитися на понадстрокову службу, та він повернувся додому, влаштувався на роботу. А улітку 2014 року, коли на сході України уже тривала війна, Володя якось сказав мені: «Ма, я піду в АТО». Не знаю, чи отримував він перед цим повістку з військомату. Цілком можливо, Володя сам попросив, щоб його мобілізували. Я його відмовляла, а у відповідь: «Ма, хлопці ж воюють!» А тут ще й Валера: «Піду з Вовчиком!» Та, знаючи, що його не мобілізують через сколіоз, Валера попросив брата, щоб той пройшов медкомісію і за нього. Володя не погодився: «Сам проходь, якщо тобі треба». До речі, Валера на той час уже одружений був.

– на потилиці, у Валерія – на скроні. Хлопці, навчаючись у школі, не зловживали своєю схожістю. У початкових класах вони навчалися гарно, потім – на «посередньо». Я ж тоді на роботу уже влаштувалася і контроль за ними послабилася.

Що ще я можу розповісти про дитинство синів? Пам'ятаю, коли їм було по три роки, вони забралися на крокуючий екскаватор, який стояв недалеко від нашого будинку в Катеринівці. Екскаватор той височенний – як п'ятиповерхівка. І мої хлопці залізли на самісіньку його стрілу. Їх тоді з такими труднощами зняли! А моя свекруха, яка не вгледіла тоді за онуками, ледве інфаркт не отримала. Дуже любили мої хлопці річку, риболовлю. Це у них – від батька, його вже немає на цьому світі. А ще вони – змал-

До сьомого класу Володя і Валера навчалися у Катеринівській школі. Потім я знайшла роботу в Кіровограді, і ми перебралися в місто. До речі, хлопці дуже противилися цьому. Життя без річки, без друзів дитинства їм уявлялося неможливим. І коли ми квартирували в селищі Новому, Вовчик і Валера бігали в Катеринівку (це ж недалеко від Нового) – до товаришів, до дівчат, на дискотеку в клуб.

Чи однакової з братом вдачі був Володимир? Вони – різні. Валера – той відразу скаже, що думає з того чи іншого приводу. А Вовчику треба було подумати, «переварити» все в собі. Та обидва – комунікабельні, у них завжди приятелів багато було.

У місті сини вступили до СПТУ № 8. Обидва вирішили здобувати спеціальність муля-

Спершу Володя потрапив у військову частину в Десні, він там навчав новобранців танкової справи. А у листопаді 2014 року їхній підрозділ направили на Донбас.

Телефонував звіди син мені

щодня. Мені запам'яталося, як він попервах зізнався: «Мамко, виявляється, тут страшно». Потім розказував, що днями ремонтує танк, а ночами переїжджає в інше місце. Не приховував: іноді й їсти та пити не було що. Розповідав, як вони, солдати, примудрялися ловити рибу, бо біля річок стояли. І як добра жіночка з місцевих жителів передавала їм харчі та воду.

Як Володя пішов воювати, в мене з того часу камінь на душі лежав. Все думала про нього, хвилювалася. Якщо тривалий час немає дзвінка від сина, то я й місця собі не знаходжу. А тим часом Валера:

«Я тоді саме в БТР залазив, щоб поїхати за продовольством. Я щось хотів сказати своїм хлопцям і повернувся до них обличчям. І раптом – постріл. Вчасно ж я повернув голову!»

Шістнадцятого січня підрозділ, в якому служив Вовчик, мали вивести із зони бойових дій, проводилася ротация. Син мені сам сказав про це, зателефонувавши о дев'ятій ранку. Мовляв, сидить з товаришами на речах, через дві години – ротация. Наступного ж дня мені зателефонували родичі з Катеринівки: «В інтернеті пишуть, що твого Вову вбили вчора об одинадцятій...» Я не вірила, поки не привезли тіло...

Валера теж дуже тяжко пережив смерть Володі. Він ніби втратив частинку себе. Адже завжди був разом з братом-близнюком. Вони горою стояли один за одного. І раптом Валера залишився один.

Перші тижні після похорону Валера щовечора вирушав до могили брата. І там сидів по кілька годин. Удень – на роботі. А вночі – на кладовищі.

Валера на той час уже був батьком. Він навіть картав себе: «А Вовчик не встиг ні оженитися, ні дітей завести...»

Серед наших родичів Володя – не перший, хто поклав голову на війні. Кілька десятиліть тому загинув в Афганістані Володимир Тигнян, брат його чоловіка. А чоловік, до речі, теж виконував у тій країні так званий інтернаціональний обов'язок.

Записав Віктор КРУПСЬКИЙ

На знімках: Лада Тигнян; Володимир Тигнян в АТО; Володимир з братом Валерієм

Повідомлення

про результати виборів депутатів Катеринівської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області в одномандатних виборчих округах

Закінчення. Початок на стор. 1

9. **Кухта** Тетяна Олександрівна, дата народження – 15.02.1959 р., громадянка України, освіта – вища, безпартійна, від ВО «Батьківщина», пенсіонер, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – обрано.

10. **Кучеренко** Катерина Іванівна, дата народження – 21.03.1957 р., громадянка України, освіта – середня, безпартійна, від ВО «Батьківщина», місце роботи – ПАТ «Кіровоградське рудоуправління», посада – бухгалтер, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – обрано.

11. **Забродська** Тетяна Іванівна, дата народження – 19.04.1968 р., громадянка України, освіта – неповна вища, безпартійна, від ВО «Батьківщина», місце роботи – Обознівська сільська рада, посада – бухгалтер, місце проживання – с. Обознівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – ВО «Батьківщина», результат виборів – обрано.

12. **Мисько** Валентина Федорівна, дата народження – 09.07.1957 р., громадянка України, освіта – середня, безпартійна, від «БПП «Солідарність», місце роботи – ТОВ АПК «НІКА», посада – вагар, місце проживання – с. Обознівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – «БПП «Солідарність», результат виборів – обрано.

13. **Макєєв** Володимир Геннадійович, дата народження – 11.08.1962 р., громадянин України, освіта – вища, безпартійний, від «БПП «Солідарність», місце роботи – ПАТ «Кіровоградське рудоуправління», посада – начальник рудника, місце проживання – с. Катеринівка Кіровоградського району Кіровоградської області, суб'єкт висування – «БПП «Солідарність», результат виборів – обрано.

14. **Коваленко** Альона Володимирівна, дата народження – 21.05.1980 р., громадянка України, освіта – вища, безпартійна, від «БПП «Солідарність», місце роботи – ТОВ АПК «НІКА», посада – бухгалтер, місце проживання – с. Нове Кіровоградської області, суб'єкт висування – «БПП «Солідарність», результат виборів – обрано.

Голова Протасова Н.Г.
Секретар Кухаревська А.Л.

Новини

Хочуть створити на дорогах «пункти тверезості»

У парламенті зареєстровано законопроект, яким запропоновано доповнити Закон «Про Національну поліцію» такою нормою: передбачити, щоб підставою для зупинення авто була перевірка водіїв на стан сп'яніння у спеціальних місцях. Такими місцями, відповідно до законопроекту, будуть заздалегідь визначені ділянки дороги, де кілька екіпажів поліції перевірятимуть водіїв. Ці ділянки позначатимуться дорожніми знаками. Пропонується встановити такий порядок перевірок: огляду підлягатиме кожен 2-й водій, або 7-й, або 25-й і т.п. Визначатиме цей порядок керівник патрульної поліції

За аліменти варто боротися

Упродовж десяти місяців 2017 року органами державної виконавчої служби Кіровоградської області під час примусового виконання судових рішень

стягнули аліментів на 56, 8 мільйона гривень, в тому числі за жовтень – 6, 8 мільйона гривень. Загалом із початку року на виконанні безпосередньо в органах державної виконавчої служби області перебувало 21 тисяча судових рішень щодо стягнення аліментів. Завдяки роботі державних виконавців кошти отримали 12 704 дитини.

Підтвердити свою професійність

Затверджено перелік робітничих професій, за якими здійснюється підтвердження результатів неформального професійного навчання. Серед них – «кухар (3–6 розряд)», «зварник (6–8 розряд)», «охоронник (1–2 розряд)», «електрозварник ручного зварювання» (2–6 розряд), «продавець непродовольчих товарів» (3–5 розряд), «слюсар-ремонтник» (2–6 розряд). Підтвердити вашу професійність може служба зайнятості, яка уповноважена надавати таку послугу.

Микола Гребенюк: Наш ВІА знали далеко за межами Катеринівки

9 листопада в Україні відзначатиметься День працівників культури та аматорів народного мистецтва. Скориставшись цим приводом, кореспондент «Нашої громади» зустрівся з жителем Катеринівки Миколою Гребенюком, щоб розпитати про ВІА «Каолін», який він разом з друзями-музикантами створив ще на початку 1980-х років. Насамперед же автор цих рядків поцікавився у Гребенюка, як той пристрастився до музики.

— Це у мене — від батьків, які любили співати, — відповів Микола Миколайович. — У дошкільному віці я уже давав, так би мовити, концерти на вулиці — на прохання перехожих співав народних пісень. За це мені давали цукерки. А коли я навчався у восьмому класі, батьки мені купили гітару. Грати на ній навчився самотужки. Нотну грамоту опанував перед армією завдячуючи Василю Леонтьовичу Ніколенку, баянсту, який працював у нашому будинку культури. Після армії я вступив в училище культури, що в Олександрії. На іспиті заспівав під гітару власний твір. Я тоді складав пісні, в основному антивоєнні. У ті роки така тема популярною була у пісенній творчості.

Як розповів Микола Гребенюк далі, він, закінчивши училище, повернувся у Катеринівку, де влаштувався на роботу в місцевий будинок культури, підпорядкований гірничому підприємству. Невдовзі, 1981 року, Микола об'єднався з Юрієм Ластовкою та ще кількома самодіяльними музикантами з Катеринівки у вокально-інструментальний ансамбль. Назвали вони свій гурт «Каолін», підкресливши таким

чином причетність до гірничого підприємства.

— У першому складі ансамблю були я, Юрій Ластовка, Олександр Ткаченко та Анатолій Желонников. Я грав на клавішних, Ластовка на — бас-гітарі, Ткаченко — на гітарі, Желонников — на барабанах. Потім ударником став Володимир Федоров. Я грав на гітарі, а на клавішних — мій племінник Віталій Волошин. Інструменти у нас були власні. Наприклад, я «Музіму» виробництва НДР купив завдяки випадку. Поїхав у місто, щоб купити золотий ланцюжок дружині. А коли там трапилася дефіцитна електрогітара, вирішив: треба брати. Щоправда, не вистачало грошей на «Музіму» (вона коштувала аж вісімсот карбованців). І я попросив продавців притримати інструмент, а сам з'їздив у село, у сестри позичив грошей. Ланцюжок дружині я купив згодом.

Хлопці, які зі мною грали в «Каоліні», були працівниками

рудника. В основному ми збиралися на репетиції вечорами. І досягли пристойного виконавського рівня. Підтвердження цьому — те, що отримали паспорт гурту. Цей документ, засвідчений відділом культури райвиконкому, ідентифікував наш колектив як ВІА «Каолін». На мистецьких конкурсах районного рівня ми по-

ли їх на слух з магнітофона. Тоді ще й касет не було, магнітофони випускалися бабінні. Виконували ми й твори, складені мною. До речі, я оформив авторське право на більш ніж десяток своїх пісень.

У 1987 році я, аби заробляти більше, влаштувався у руднику. Деякий час суміщав працю на підприємстві з роботою в БК.

сидали призові місяця. Виступали й за межами району. Наприклад, давали концерт у П'ятихатках Дніпропетровської області.

Яким був наш репертуар? І патріотичні пісні, і про кохання. Наприклад, на концертах, приурочених 9 Травня, ми виконували «Маки», «Снегири» Юрія Антонова. А на свято металургів — лірику, жартівливі пісні. Були в нашому репертуарі й твори «Бітлз». Англійські слова ми записували кирилицею, записува-

З роками ми, учасники ВІА «Каолін», збиралися все рідше й рідше. Але коли у двотисячні роки зібралися знов, відчували, що ми — у чудовій формі. І як виступили на концерті, народ був просто вражений!

Записав Віктор ІВАНЕНКО

На знімках: Микола Гребенюк та ВІА «Каолін»
Фото автора та із сімейного альбому М. Гребенюка

«Старенькі люблять позгадувати про молодість»

Як відомо, старість — не радість. Справедливість цього прислів'я гостріше, ніж інші, усвідомлюють самотні немічні люди в літах. Саме для них держава створила територіальні центри соціального обслуговування. У цих закладах працюють соціальні робітники, які й опікуються такими людьми.

Про особливості цієї роботи кореспонденту «Нашої громади» розповіла жителька Катеринівки Ольга Романова, яка більше десяти років обслуговувала катеринівських та обознівських немічних стариків.

Як повідомила Ольга Петрівна, до того, як влаштуватися в територіальний центр соціального обслуговування Кіровоградського району, вона працювала в дитсадку. Нова служба їй прийшлася до душі.

За словами Ольги Петрівни, вона охоче виконувала хатню

роботу в домівках стареньких, виконувала різні їхні доручення (скупитися в магазині, викликати лікаря і т.п.). Доводилося й працювати на городах підопічних. А якщо людина геть злягла — перестилала їй постіль, переодягала в свіжу білизну.

На прохання описати робочий день соціального робітника в сільській місцевості Ольга Романова розповіла:

— Улітку о восьмій ранку я вирушала велосипедом до своїх бабусь. У кожної проводила по годині — півтори. Дня вистачало на шістьох підопічних. Решту обслуговувала наступного дня. Узимку доводилося тяжче. Велосипедом не поїдеш, тож користувалася маршруткою. Та й взимку перелік моїх обов'язків розширювався, треба було і сніг повідкидати, і попіл з пічки вигребти, і нові дрова та вугілля в хату занести.

Автор цих рядків поцікавився у співрозмовниці, чи траплялися їй дуже вередливі старенькі.

— Ні, що ви! — заперечила Ольга Петрівна. — Я з усіма спільну мову знаходила. Єдине, у зв'язку з чим мої бабусі висловлювали невдоволення, — це те, що я затримувалася в них не так довго, як їм хотілося. Мені так і казали: «Що ж не посидиш

зі мною, не поговориш?» А мені ж — ніколи! Та я намагалася не образити підопічних. Яких тільки історій не наслухалася від них! Старенькі люблять позгадувати про молодість. А вона в них була не безхмарна. Наприклад, баба Віра Тигнянша, вже покійна, розказувала, як її у війну з такими ж, як вона, дівчатами, відправили копати окопи в мерзлій землі, як вони ноги поморозили...

Місяць тому Ольга Романова склала, так би мовити, повноваження соціального робітника. Каже, здоров'я вже не дозволяє виконувати цю роботу. Але про те, що незабаром, 5 листопада, в Україні відзначатимуть День працівника соціальної сфери, вона пам'ятає. І бажає усім соціальним робітникам міцного здоров'я, благополуччя, вдячності від підопічних.

Іван КИДРАТЕНКО

Про це писала «Зоря комунізму»

«Вогнистим оксамитом горить червоний вимпел...»

У газеті за 20 серпня 1966 року опубліковано замітку «Сировина іде безперервним потоком», в якій не пошкодовано епітетів для описання буднів працівників катеринівського рудника. «Вогнистим оксамитом горить червоний вимпел на стрілі крокуючого екскаватора № 11, — ідеться в замітці. — Екіпаж тут завзятий, бойовий, завжди показує високий клас роботи. Це — машиністи Іван Пилипович Трибой, Степан Васильович Профатилів, Микола Васильович Франц. Ці екскаваторники в числі перших запро-

вадили в кар'єрі безтранспортні розкривні роботи. А це набагато здешевило вартість сировини». Хвалить районка в цій замітці також екскаваторник С. Чернявського, П. Мельника, А. Цяприну, бульдозеристів А. Пасічника та М. Охріменка, токаря В. Лимаря, коваля І. Дорошенка, фрезерувальника І. Годованого, слюсарів М. Гончара та П. Максютіна.

Перевиконано річний план

«Успішно закінчив 1966 рік колектив Кіровоградського рудоправління...» Так починається підбірка заміток, приурочених до підсумків 1966 року і опублі-

кованих у номері за 1 січня 1967 року. Посилаючись на начальника рудника Володимира Шамшева, районка повідомила, що план вироботку глини виконано на 107,9 процента, план розкривних робіт — на 113,9 відсотка. Як передовики згадуються бульдозеристи Василь Кожухар та Іван Степанов, екскаваторники Панас Толпій, Степан Профатило, Леонід Нертик.

Тоді будівництво школи тільки почалося

17 серпня 1967 року районка опублікувала замітку «Всією громадою». Ішлося про підготовку Катеринівської школи до

нового навчального року. Підкреслюється особистий внесок у ремонт приміщення директора Таїсії Громової, вчителів Віри Пасічник, Надії Трошиної, завгоспа Віри Профатило. Повідомляється й про початок будівництва нового приміщення для школи.

Як буфетниця поскаржилася в районку

Лист буфетниці катеринівського рудника опубліковано у

Є і ліки від грипу

У Міністерстві охорони здоров'я склали перелік ліків, які не рекомендовано до вживання при захворюваннях на грип та ГРВІ. До нього потрапили антибіотики, сиропи від кашлю, вітаміни та рослинні препарати.

Керівник відомства Уляна Супрун пояснила, що антибіотики при грипі та ГРВІ не потрібні, бо вірусів вони не вбивають, а з-поміж протівірусних препаратів лише два відповідають встановленим критеріям — «Озельтамівір» та «Занамівір». Замість вживання інших препаратів медики радять інтенсивно пити чай з малиною чи лимоном, а в разі виникнення загрозливих симптомів — звертатися до лікарів. Та найкращим способом вберегтися від грипу є вакцинація.

Як повідомляється на сайті Державної служби лікарських засобів та контролю за наркотиками, в країні доступні понад 700 тисяч доз вакцин проти грипу.

Нагадаємо, наприкінці грудня в Україні, швидше за все, виникне епідемія грипу.

Домашня сонячна електростанція — це вигідно

108 сонячних панелей, які можуть виробляти електроенергію, встановив на даху власного будинку житель міста Дубно Рівненської області. Сонячні панелі можуть виробляти до 38 кіловат електроенергії за годину. Власник станції продає електроенергію державі за «зеленим тарифом».

«Для того, щоб збудувати станцію, я взяв кредит у банку, бо таких грошей у мене немає. Банк взяв станцію у мене під заставу. Зараз вона працює і одночасно виплачує кредит», — сказав приватний підприємець Василь Власюк.

За його словами, він дуже ошадливо ставиться до використання електроенергії, адже її вигідніше продавати державі.

До слова, термін придатності сонячних панелей — 50 років, окупності — до 8 років.

номери за 6 грудня 1967 року під заголовком «Навіщо ж тоді холодильник?». Ось що написала трудівниця буфету Н. Полуніна: «Раділа я, коли в ідальню рудника вогнетривких глин, де я працюю буфетницею, привезли угорський холодильник. Тепер, гадала собі, будуть задоволені робітники, адже в холодильник можна зберігати і ковбаси, і сир, й інші продукти, що швидко псуються. Та раділа я передчасно: з тих пір минуло кілька місяців, а холодильник і досі не працює. Зверталася зі своїм клопотом до керуючого тов. Столяренка, до інших відповідальних осіб, але відповідь одна — відсутній електропровід. Та невже ж на всьому руднику не можна відшукати кількох метрів проводу?»

Володимир Віліч Бабій – людина у Катеринівці відома і шанувана. Працюючи на місцевих каолінових копальнях, він належав до передовиків підприємства, досягнув п'ятого розряду і як токар, і як слюсар-ремонтник.

Його не раз обирали депутатом районної ради. І в народних засіданнях обласного суду Володимир Віліч був. А ще Бабій – завзятий рибалка і мисливець. Про цю пристрасть кореспондент «Нашої громади» і розпитав у нього. Як зауважив Володимир Віліч передусім, небайдужими до риболовлі були його батько і дід. А батько ще й мисливцем був.

Хто винен у зникненні бубирів

– Дід Ілля робив мені, малому, вудки – з ліщини, з акації, – пригадує Володимир Бабій. – А яка радість була, коли я розжився на заводську вудку з пластмасовим поплавком! Виміняв її у дядька, який їздив селами та збирав вторсировину – старі ватки, інше ганчір'я, взамін пропонуючи свистки, вудки, інший ширвжиток.

За словами Володимира Бабія, батько (легендарний водій рудника Віль Бабій, який двадцять років працював на одній і тій же «Татрі») частенько брав його, хлопчика, на озброєний ставок. Ловили карасиків (батько для цього розчищав місця в очереті від водорослів), коропів (на галушки, які варив Бабій-старший).

– Тоді, на початку шістдесятих, у наших водоймах було багато риби, – каже Володимир Бабій. – Водилися й бубірі. Їх дід дуже любив. Бабуся як варила зелений борщ, то замість м'яса вкидала в нього підсмажених бубирів. А тепер їх майже нема.

Як пояснив Бабій, у зникненні бубирів винні товстолоби:

– Дехто каже, що це не так, але я точно знаю, що товстолобик їсть рибу. Він же планктоном харчується. І поїдає з ним маленьку рибку, яка тільки вилупилася. Через це товстолобики й жирні такі. Цього року я піймав одного бубіря, і одразу ж випустив його.

На запитання, чи є він великим любителем рибних страв, Володимир Віліч відповів, що ні. Мовляв, для нього риболовля – відпочинок, а не спосіб заощадити на продовольстві. Утім, великими уловами він не став вихвалитися. Сказав лише, що запам'ятався, як років з п'ять тому піймав у катеринівському ставку на спінінг коропа вагою вісім з половиною кіло.

– А якось Валентиновичу допоміг витягти коропа вагою вісім сімсот, – згадав Бабій. (Валентиновичем він називає керівника ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимира Кухту, теж любителя порибалити.)

Ваше здоров'я

Зміцнюємо імунітет

Відомий цілий ряд рослинних стимуляторів імунної системи, які не тільки не мають побічних дій, а до того ж ще смачні, поживні і доступні усім.

Шипшина. Краще готувати настій: засипати ввечері у літровий термос 2 ст. л. сухих плодів, залити окропом, настояти 12 год., пити як чай за 20-40 хв. до їди. У міру вживання настою можна додавати окріп: одного разу заварені плоди шипшини спроможні віддавати корисні речовини протягом 3-4 діб.

Квасоля. Плоди і стручки містять речовину, що стимулює утворення важливого для підтримання імунітету білка – ін-

Також автор цих рядків (абсолютно некомпетентний в риболовлі) попросив Володимира Бабія пояснити, чому часом річкова риба, куплена на ринку, тхне болотом, а часом – дуже смачна.

– Це залежить від водойми, – запевнив досвідчений рибалка. – Якщо ставок – чистий, як у Катеринівці, то й риба з нього – добра.

у руднику.

Рибалить Володимир Бабій чи не щодня. Пополовати, звісно ж, випадає набагато рідше. І хоча полювання пов'язані з великими фізичними навантаженнями (щоразу доводиться долати пішки кілька десятків кілометрів), Володимир Віліч охоче приєднується до молодших від себе мисливців.

– Хлопці ще беруть мене,

лише тридцять метрів.

На запитання, чи смакує йому м'ясо диких свиней, Бабій відповів так:

– Якщо свинка попадеться, то м'ясо – хороше. А от м'ясо кабана при смаженні дає неприємний запах. Але якщо приготувати його із спеціями, попередньо добряче вимочивши, то їсти можна.

Володимир Бабій: У чистій воді – і риба добра

Якщо дружина проти, це – добрий знак

Поцікавився автор цих рядків у Бабія і щодо забобонів, яких дотримуються рибалки.

Якщо жінка не пускає на риболовлю чи на полювання – треба йти не вагаючись, бо це – добрий знак, – повідомив Володимир Віліч. – А ще на риболовлю не можна брати для підкріплення рибу, а на полювання – м'ясо.

На запитання ж, як його дружина ставиться до того, що він захоплюється і риболовлю, і мисливською справою, Бабій відповів:

– Люба уже давно змирилася. До речі, наш син Сергій – теж і рибалка, і мисливець. А працює

старого воїна, із собою, – сказав чоловік. – А ноги у мене – вже не ті, як колись. Щоб ви знали, мій мисливський стаж – сорок шість років. Оце збираємося в Долинський район, там на фазана полюватимемо.

А на кабанів Володимир Бабій з друзями-мисливцями полює в лісі в Олександрівському районі. Якось там з ними стався такий випадок.

– Я поцілюв у двох кабанів, але знайти їх вбитих нам не вдалося, бо стемніло, – розповів Бабій. – Та хлопці не дуже-то й вірили, коли я запевняв, що влучив. А наступного дня ми дізналися, що тих кабанів підібрали місцеві мисливці. Виявилось, ми не дійшли до того місця всього

вільні радикали, гальмуючи тим самим процес старіння.

Часниковий «дух» від нежиті

При застуді, нежиті середній зубчик часнику подрібніть на кашку і наповніть нею на 2/3 аптечну пляшечку з під яких-небудь ліків. Якщо часникова маса вийшла дуже густа, додайте кілька крапель кип'яченої води. Пробка має щільно закрити пляшечку, щоб не допустити витоку найціннішого – фітонцидів.

Суть лікування – вдихати лікувальні пари. Підставивши до однієї ніздрі пляшечку, другу закривають пальцем і повільно глибоко вдихають, але обережно, щоб ненароком не втягти вміст. І так – по черзі, поступово збіль-

Віктор ІВАНЕНКО

шуючи час процедури. Спочатку такі сеанси повторюють 3-4 рази протягом кожної години, потім інтенсивність можна зменшити до 1-2 разів на годину. Як правило, нежить до кінця дня припиняється, температура спадає. Наступ-

ного дня вдихання часникового «духу» для профілактики кілька разів повторюють.

Тотчето вдома

Запіканка з м'яса і капусти

300 г білоголової капусти, 250 м'ясного фаршу, 2 яйця, 250 мл молока, 2 ст. л. майонезу, сіль, чорний мелений перець, спеції і приправи – за смаком.

Капусту нарізати соломкою. Інтенсивно пом'яти руками, щоб виділився сік і капуста стала м'якшою. М'ясний фарш додати до капусти. Туди ж розбити яйця, влити молоко, додати сіль, перець і спеції. Все разом

добре перемішати і перекласти в жаростійку глибоку форму для запікання. Верх запіканки розрівняти і змастити майонезом (або сметанкою). Поставити форму в заздалегідь розігріту до 200 °С духовку на середню полицю і запікати 50 хв. Готовність можна перевірити за допомогою дерев'яної палички – якщо рідина не виділяється при проколі, то запіканку можна діставати. Подавати гарячою.

Риба, запечена у духовці

0,5 кг рибного філе, 3-4 моркви, 1 цибулина, 2 солоних огірочки, 200 г твердого сиру, лавровий лист, чорний мелений перець і сіль – за смаком.

Для цієї страви краще взяти морську рибу. Нарізати рибне філе шматочками, посолити і поперчити його. Моркву натерти на тертці, цибулю порізати, перемішати все з рибою. Викласти в глибоку сковороду і полити олією, додати лавровий лист. Поставити все це запікати в духовку під кришкою до готовності. Далі натерти сир і нарізати тонкими кружальцями солоні огірочки. Розкласти кружечки огірків поверх риби і посипати всю страву сиром. Поставити в духовку на 5-7 хв., щоб сир розплавився. Розрізати рибу на порції і подавайте.

Кекс столичний

1 скл. просіяного борошна, трохи більше половини склянки цукру, 100 г родзинок, 150 г вершкового масла, 3 яйця, сіль, сода – на кінчику чайної ложки, 1 ст. л. коньяку або ягідної настоянки, 2 ст. л. цукрової пудри.

Розм'якшене масло змішати з цукром. Додати яйця (по одному) і ложку коньяку або ягідної настоянки. Потім борошно, заздалегідь змішане з содою та сіллю. Далі помити та висушені родзинки. Форму (або формочки) змастити маслом і обсипати борошном. Випікати великий кекс близько години, а маленькі протягом 30 хв. Готові кекси (ще не остиглі) посипати зверху цукровою пудрою.